

Overweging zondag 12 juni 2022 – Wijsheid van God

Jaar C, Feest van de H. Drie-eenheid

Spreuken 8, 22-31 / Rom. 5, 1-5 / Joh. 16, 12-15

Wat een heerlijke lezing vind ik de eerste uit Spreuken. God is onze Vader, de Schepper van hemel en aarde en van alles wat zichtbaar en onzichtbaar is. Hij is het begin en het einde, de alfa en de omega. En al voordat alles geschapen werd, was daar de Wijsheid al. Wijsheid hoort bij God!

God en Wijsheid, als een liefdevolle en vertederde Vader en een vrolijk en spelend kind: ze staan aan het begin van ons bestaan, aan de basis van ons leven. Een creatieve schepping, waaraan God zo duidelijk plezier beleeft. Ik kan van die schepping genieten en mij er mateloos over verwonderen.

Het is onvoorstelbaar bijzonder hoe God telkens weer, onuitputtelijk, zich uitleeft in de schepping. Alles wat Hij schept is uniek, in alles zien we Zijn werken. In kinderen en dieren, in planten en in wolken, in het zingen van de vogels en het zoemen van de bijen, in het ruisen van de regen en de warmte van de zon; in een koele bries en in een woeste storm. Elke vingerafdruk, elke streng DNA, elk onooglijk insectje en elke vis, elke schelp in de oceaan, zelfs de golven van de zee – niets is ooit hetzelfde. Gods fantasie, zijn Wijsheid, is grenzeloos. God heeft een ongebreidelde, eindeloze fantasie. Dat maakt hem zo groot en verheven, zo bijzonder. Zo gaat God mijn verstand te boven en zo verheft hij mijn hart.

Ja, de schepping, onze wereld, is om lyrisch van te worden; de schoonheid nodigt uit tot poëzie en kunsten, tot dansen en vreugde, tot God lof. Deze schepping is ons fundament en is het daarom zo waard om behoed te worden, te behouden. God blies ons leven in, ons leven werd ons gegeven! Hij vertrouwt ons zijn schepping toe - een vertrouwen dat we dáárom niet mogen beschamen.

En in dat bestaan is er plaats voor ons! Wij, klein en nietig als we zijn, in dat grootse geheel, in die Goddelijke oorsprong, in die speelsheid en die creativiteit van God – wij mogen er zijn. Wij zijn gewenst en kostbaar in zijn ogen. Met zoveel aandacht is er aan ons gewerkt. En als we geloven dat God geen fouten maakt, omdat hij alomvattend en zo liefdevol bezig is, dan zijn we goed zoals we zijn. Hoe kunnen we dan nog twijfelen aan zijn goede bedoelingen?

Gods geest is niet onzichtbaar aan het werk; hij werkt in alles in ons door. Hij begeestert ons, maakt ons nieuw, geeft zin en inspiratie, zet ons in beweging en geeft ons woorden die kunnen opbouwen. Dat is de geest die God ons ingeblazen heeft en die Jezus ons opnieuw gaf, die ons doet getuigen van Gods grootheid en zijn liefde.

Jezus, Zijn Zoon, in wie hij welbehagen schiep, heeft iets van Gods bedoelingen duidelijk gemaakt: dat we kostbaar zijn, wij allemaal, zonder uitzondering. God gaf Hem de Geest en inspireerde hem om ons te vertellen over zijn liefde voor ons. Een liefde die ons overstijgt en onvoorstelbaar is, zo anders dan wij kunnen begrijpen. En ook al kunnen we het soms amper geloven: Hij ziet naar ons om.

Want in Jezus komt God dichtbij ons. God kwam in Hem bij ons wonen. Jezus, die naast ons wilde zijn, met ons wilde leven, deelde in onze menselijkheid, van vreugde tot verdriet, van angst tot wanhoop. God werd in hem een nabij mysterie dat ons bij de hand nam. Een leraar en een broeder, een vader en een moeder, een vriend en een geliefde. God leefde in Zijn Zoon voor wat hij met ons bedoelde, namelijk: hoe wij waarachtig mens kunnen zijn en broeders en zusters van elkaar.

Jezus liet de kreupelen weer lopen en de blinden weer zien; de stommen weer spreken en de doven weer horen; Hij richtte de doden weer op en voedde de menigten. Al die verhalen getuigen van Gods liefde voor ons, hoe hij niemand uitsluit en mensen leven gunt, ons roept om vertrouwen te hebben, hoop te houden en voor niets te vrezen, zelfs niet voor de dood. Omdat Jezus óns de geest gaf, die Geest van de Waarheid. Gods Geest belooft ons waarheid, vertrouwen, hoop, in óns, zijn eigen schepping.

Ja, God is er voor ons; hij is de Wezer. Hij zorgt en staat ons bij, is een vangnet als wij vallen. Hij deelt zijn schepping en zijn zoon met ons en is nooit moe opnieuw met ons te beginnen. Zijn geest kan ons steeds weer bezielen en oprichten. Omdat hij wil dat we dichtbij hem blijven en hij liefdevol op ons neerkijkt als een liefhebbende vader én moeder op zijn spelende kind. Zelfs als we slapen zal hij in vertedering op ons neerkijken.

In die nabijheid zijn we bij zijn wijsheid. In Jezus' nabijheid zijn we nooit meer alleen en met Gods Geest, de helper, kunnen we delen in die overvloed, zonder ooit bang te hoeven zijn iets te verliezen. Jezus' dood is niet het einde, want God is eeuwig.

Vader, Zoon en Heilige Geest wekken onze roeping in ons, leren ons voor te gaan in die roeping, zetten ons in beweging om onze roeping te volgen. Een roeping om op weg te gaan, naar God en naar elkaar. Een roeping om te leven, om onze uniciteit te vieren en ons in elkaar en in Gods schepping te verheugen, om ons daar over te verwonderen, om elkaar tot zegen te zijn.

Want je raakt niet uitgekeken als je leert zien met Gods ogen: een verticale blik die zich horizontaal uitspreidt. Een liefde die, als we die in ons toelaten, alle uithoeken bereikt van ons lijf en onze leden, van ons verstand en onze geest. Dan openbaart God zich in ons: met een gunnende liefde waarmee we elkaar niet beangstigen maar elkaar vertrouwen, waarmee we elkaar dezelfde liefde toewensen. Een liefde waarmee we als vanzelf gaan zorgen voor elkaar, voor de armen en de vluchtelingen, voor de zieken en de stervenden, voor alle noden in mens en dier en schepping. Een liefde die vrede geeft, die hoopt en waardeert en blij is. Niet lauw is, maar vol vuur en enthousiasme. Díe liefde is wijsheid, die wijsheid is kracht!

Gods geest is er één van geestdrift. Hij bezielt ons met wijsheid, met inzicht, met raad en met sterkte, met kennis en met vroomheid. Dáárvan worden we enthousiast – daarmee zijn we één met God, daarmee laten we de wijsheid weer dansen!

God is mateloos in zijn liefde die ons verwarmt, in zijn Geest die ons verlicht, in de kracht die hij ons geeft. Zo mateloos mogen wij zijn gaven op onze beurt weer doorgeven.

God is niet veraf maar ons nabij. Hij is Vader, Zoon én heilige Geest. Een drie-ene God die onlosmakelijk met elkaar en met ons verbonden is. Een God die ons overstijgt, die dichtbij ons is én ons omhult. Ja, hij is overal en wij zijn overal in Hem.

Amen.